Let's Talk About Sex... In Brussels

Haio: DE SPIEGELEIRE Céline , KUL
Promotor: VANSINTEJAN Johan , V.U.B.
Praktijkopleider: VAN SNICK Georges , Verbist Rob

Context: : Seksualiteit maakt integraal deel uit van het leven. Het is dan ook geen verrassing dat veel mensen zich daar vragen bij stellen. Deze vragen met de huisarts bespreken zou de arts-patiëntrelatie ten goede komen. Vaak wordt het thema gereduceerd tot seksuele dysfuncties terwijl de zorgen die een patiënt kan hebben over zijn seksualiteit veel breder kunnen zijn. Studies hebben zich tot nu toe gericht op één groep; ofwel de artsen ofwel de patiënten. Om de verschillende ideëën en verwachtingen van elke groep naast elkaar te kunnen leggen, zijn in deze studie beide groepen bevraagd binnen eenzelfde regio.

Onderzoeksvraag: Zitten huisartsen en patiënten op dezelfde golflengte als het gaat over het bespreken van het thema seksualiteit in de huisartsenpraktijk? Is er nood aan een verbeterde aanpak?

Methode: Op basis van literatuurstudies werden vragenlijsten opgemaakt voor zowel de huisartsen als de patiënten. Honderd vragenlijsten werden aan het secretariaat van een medisch centrum geplaatst voor de patiënten. De 25 huisartsen van de locoregionale wachtgroep werden per mail gecontacteerd. De resultaten werden via EXCEL geanalyseerd. Brochures en verwijsmogelijkheden zijn erna meegegeven aan de artsen.

Resultaten: De vragenlijsten zijn door 72 patiënten correct ingevuld (72% response rate, RR). Hun seksuele leven wordt door 66% als 'goed' tot 'zeer goed' ervaren. De meerderheid heeft zich al eens zorgen gemaakt of vragen gesteld over zijn seksuele leven (56% - 40). Volgens 76% heeft seksualiteit geen invloed op hun levenskwaliteit. In geval van een seksueel probleem zou 33% naar de huisarts gaan, 24% naar de uroloog of gynaecoloog en 17% naar de seksuoloog. Als het thema aan bod komt verwacht de minderheid een medicamenteuze behandeling. Voor de patiënten kunnen taal en cultuur een drempel zijn om het onderwerp aan te kaarten. De vragenlijst voor huisartsen werd 23 keer correct ingevuld (RR van 92%). De meesten kaarten het thema aan bij genitale problemen en seksueel overdraagbare aandoeningen (SOA). Mogelijke barrières voor artsen zijn het eerste contact met de patiënt en de aanwezigheid van een andere persoon. Brochures, betere doorverwijsmogelijkheden en tijd waren de voorgestelde oplossingen door de huisarts.

Conclusie: Seksualiteit bespreken is nog geen routine in de huisartsenpraktijk ook al is er een verbetering ten opzichte van eerdere studies. Als het thema aan bod komt, verwachten patiënten vooral een uitleg over de normaliteit van hun seksualiteit. Hier wordt nog te weinig door huisartsen op ingegaan. Brochures, betere doorverwijsmogelijkheden en gestructureerde interviewtechnieken kunnen ervoor zorgen dat het thema vaker en kwalitatiever aan bod komt.